

Chương 480: Thảm Hoạ Cổng (32) - Liana Và Charlotte

(Số từ: 3099)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:51 PM 02/07/2023

“Không phải là tớ không cố gắng thuyết phục họ. Tớ thậm chí còn cố thuyết phục họ bằng những lời nói dối. Nhưng ngay cả khi tớ gửi họ cho Edina, thì cuối cùng họ cũng sẽ biết được sự thật.”

“Tớ không biết những gì đang diễn ra trong tâm trí của cả hai người.”

“Nhưng mọi người ghét Ma vương nhiều hơn chúng ta có thể tưởng tượng.”

“Việc ghét cậu ta đến mức muốn giết cậu ta là chuyện bình thường.”

“Và họ cũng ghét cậu ấy đến mức muốn chết.”

Harriet và Charlotte biết rằng mọi người căm ghét Ma Vương đến mức muốn giết anh.

Nhưng họ cũng có thể ghét anh đến mức muốn chết.

Cứu ai đó có thể dẫn đến cái chết của người khác.

Để cứu ai đó, người khác phải bị giết.

Để bảo vệ một cái gì đó, người khác phải bị giết.

Những người được cô cứu đều phải bị cô giết.

Liana đã che giấu câu chuyện này trong một thời gian rất dài.

Từ khoảng một năm trước.

Kết quả của việc gửi những người rõ ràng sẽ trở nên không trong sạch đến Edina, đã có rất nhiều vụ ám sát Ma vương.

Về lâu dài, nếu sự chống đối cực đoan đối với Ma vương gia tăng, Edina có thể bị lật đổ.

Kể từ khi nhận ra rằng thông tin về Port Mokna và Edina đang lan rộng.

Liana đã thực sự giết những kẻ thù chết chứ không sống dưới sự cai trị của Ma vương.

Trong nét mặt nghiêm nghị của Liana ẩn chứa một quyết tâm mạnh mẽ không thể bị phá vỡ hay trầy xước.

Không có đau đớn hay tuyệt vọng.

Cô biết nếu cứ vướng vào những chuyện như vậy, cô sẽ chỉ vùng vẫy trong tuyệt vọng vô tận.

Cô ấy dường như quyết tâm không nghĩ về những điều như vậy.

“Bất cứ điều gì cô muốn biết, đây là sự thật.”

Liana nói, nhìn Charlotte.

“Vì vậy, cô sẽ làm gì bây giờ?”

Charlotte lặng lẽ nhìn Liana.

“Tại sao cô không nói với Reinhardt về vấn đề này?”

Trước câu hỏi của Charlotte, Liana khoanh tay.

“Cô có biết Reinhardt đã thế nào trong hai năm qua không?”

“Tôi không.”

Trước câu trả lời bình tĩnh của Charlotte, Liana nheo mắt và nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Cậu ta không hề có dấu hiệu chống cự dù chỉ một lần.”

“.....”

“Người lẽ ra phải trải qua khoảng thời gian khó khăn nhất trong số chúng ta đã trải qua hai năm mà không có bất kỳ dấu hiệu nào. Cậu ấy chỉ nghĩ về những gì mình phải làm và tiếp tục tiến về phía trước, không bao giờ nghỉ ngơi.”

Liana lặng lẽ nhìn Charlotte.

“Cậu ấy nghĩ rằng đó là lỗi của mình mà mọi chuyện lại thành ra thế này. Nhưng cho dù cậu ấy không nói gì, tôi cũng biết. Cậu ấy đang vật lộn rất nhiều đến nỗi cậu ấy thậm chí không thể nói được.”

“.....”

Cứu ai đó có nghĩa là giết lại ai đó.

“Nếu Reinhardt biết về điều này, cậu ấy đã nói chỉ cần gửi chúng cho Edina vì cậu ấy sẽ giải quyết các mối đe dọa ám sát và các vấn đề nội bộ.”

“Tôi không muốn Reinhardt phải chịu đựng điều này nữa.”

“Tôi sẽ không nói đây là sự lựa chọn tốt nhất.”

“Tuy nhiên.”

“Tôi cũng không nghĩ đây là sự lựa chọn tồi tệ nhất.”

“Cô có nghĩ rằng tôi không biết rằng chỉ có những lựa chọn tồi tệ trong việc giải quyết vấn đề này theo bất kỳ cách nào không? Đó là lý do tại sao tôi đưa ra quyết định với tư cách là đặc vụ và chỉ huy của Ma vương, người dẫn đầu tiên tuyến. Tôi quyết định rằng Reinhardt không bao giờ nên biết về vấn đề này. Tôi không có ý định để cậu ấy, người đã mục nát bên trong, gánh thêm gánh nặng và dần vật khi biết về vấn đề này.”

Liana không muốn gây thêm lo lắng cho Ma vương, người đã chật vật đủ rồi.

Liana không muốn Reinhardt hay Edina gặp nguy hiểm.

Vì vậy, trong số những người mà cô ấy đã cứu được, cô ấy thực sự đã giết những kẻ ghét Ma vương đến mức muốn chết.

Tin đồn về vụ thảm sát diễn ra ở đây đã không đến tai Edina. Liana đã xử lý mọi người một cách kín đáo, vì vậy những người sống sót đến Edina thậm chí còn không biết những người đã biến mất xung quanh họ.

Bằng cách này, Liana đã giải cứu mọi người, và vì cứu họ, cô ấy phải giết một số người trong số họ.

Trớ trêu thay, những người không bị Liana phát hiện có thể sống lâu hơn một chút.

Liana chưa bao giờ giải thích cảm giác của cô ấy khi tự tay giết họ, cũng như Reinhardt đã không có bất kỳ dấu hiệu đấu tranh nào trong hai năm qua.

Liana không bao giờ nói về sự tất yếu hay nỗi đau của cuộc tàn sát.

Cô quyết định làm như vậy và bị mắc kẹt với nó.

Liana de Grantz bất khả xâm phạm, Chỉ huy của Ma vương.

Charlotte nhìn chăm chăm vào Lôi Vương.

"Cô là bạn của Reinhardt, phải không?"

Charlotte hỏi Liana với vẻ mặt vẫn điềm tĩnh.

"Đúng vậy."

"Nhưng trước đó, cô phải biết rằng mình có mối quan hệ giữa người cai trị và chủ thể, phải không?"

"...Đúng vậy."

Đầu tiên người ta phải nghĩ đến mối quan hệ giữa người cai trị và thần dân trước tình bạn.

Liana không phản bác lại những lời của Charlotte rằng họ đã bắt đầu như những người bạn, nhưng giờ họ phải từ bỏ suy nghĩ đó ở một mức độ nào đó. Charlotte lặng lẽ nhìn Liana.

"Một đối tượng lừa dối lãnh chúa vì lợi ích của lãnh chúa. Đó có phải là lý lẽ không?"

Đó là một tuyên bố gộp hoàn cảnh của Liana và của Reinhardt lại với nhau một cách thái quá, nhưng cuối cùng, nó không khác mấy.

"Đúng. Đó là cách nó sẽ xảy ra nếu cô đặt nó theo cách đó."

"Vậy thì, Harriet, tôi với tư cách là Nhiếp chính, Olivia với tư cách là Giáo hoàng và Airi, Nữ hoàng Succubus, có thể lừa dối lãnh chúa nếu vì cùng một lý do không?"

"..."

"Để bớt gánh nặng cho lãnh chúa, để bớt trách nhiệm và áy náy của lãnh chúa, lãnh chúa không nên biết những chuyện khốn nạn như nhợt đang xảy ra trong nước. Lấy lý do đó mà lừa gạt lãnh chúa được không?"

Charlotte lặng lẽ nhìn Liana.

"Bằng cách lừa dối và che giấu những điều bẩn thỉu, che mắt lãnh chúa, và chỉ báo cáo những điều tốt, đẹp và ấm lòng, và không tiết lộ những điều bẩn thỉu. Còn lãnh chúa, không biết gì, cho rằng mọi việc đều tốt đẹp và không biết gì. Cô gọi một chúa tể như vậy?"

"Một bạo chúa trong bóng tối, phải không?"

Liana nhìn Charlotte với vẻ nghiêm nghị.

"Liana de Grantz."

"Ý định của cô có thể là ý định của một chủ thể trung thành, nhưng phương pháp của cô là phương pháp của một kẻ phản bội."

"Khoảnh khắc một thần dân dám quan tâm đến chủ nhân của họ và che giấu nhiều vấn đề khác nhau và khiến họ mù quáng, cô đã vô tình biến Reinhardt thành một kẻ bất tài."

"Reinhardt tất nhiên sẽ không hoài nghi cô. Cho nên, cô nói hết thấy đều là thật, anh ấy cũng sẽ không tò mò phía sau ẩn chứa cái gì. Tại sao? Bởi vì cô là có công. Bởi vì cô là bằng hữu."

"Bất kể ý định của cô là gì, cô đã đơn phương thực hiện một vấn đề nghiêm trọng mà không thảo luận với lãnh chúa. Trong một thời gian rất dài."

"Reinhardt tin tưởng cô, nhưng cô nghĩ rằng Reinhardt có thể sụp đổ."

"Cuối cùng, cô đã phản bội lòng tin của Reinhardt."

"Tôi không có ý định tranh luận về việc cô xử lý vấn đề này là đúng hay sai."

"Nhưng lẽ ra cô nên thảo luận vấn đề này với Reinhardt."

"Đó là sai lầm của cô và lỗi của cô."

Bất kể ý định là gì, một khi bạn bắt đầu lừa dối lãnh chúa, điều đó có thể xảy ra lần thứ hai, rồi lần thứ ba.

Liana nhận ra rằng cô ấy đã lừa dối chính Ma vương và cô ấy không thể nói bất cứ điều gì về những người khác có thể lừa dối anh ấy vì những lý do tương tự.

Giả sử rằng mỗi người đi theo Reinhardt đều có những kế hoạch ẩn giấu vì lợi ích của Reinhardt.

Reinhardt sẽ là một lãnh chúa bất tài, người không biết gì về những gì anh ta thực sự cần biết.

Charlotte lặng lẽ nhìn Liana, người vẫn im lặng.

Người ta có thể là bạn, nhưng người ta không được tiếp cận từ quan điểm của một người bạn.

Liana biết rằng những lời của Charlotte không chỉ nhằm xác nhận thứ bậc.

"Chúa tể cần lòng trung thành của cô, không phải sự cân nhắc của cô."

Có thể giữ một người bạn trong bóng tối ngoài sự cân nhắc.

Nhưng giữ một chúa tể trong bóng tối ngoài sự cân nhắc là tương đương với nổi loạn.

"Chúa tể chịu trách nhiệm về thiện và ác bắt nguồn từ quốc gia. Cô không được và không thể tự mình đưa ra quyết định và thực hiện chúng sau khi đã phán xét như vậy."

Những lời của Charlotte cho thấy Liana đã vô tình biến Reinhardt thành một Chúa tể bất tài.

Ý định không thành vấn đề; nếu những sự cố như vậy tích tụ lại, nó sẽ chỉ khiến Reinhardt trở thành một nhà cai trị chuyên chế hơn.

Liana không tìm được từ nào để bác bỏ lập luận đó.

Cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc thừa nhận rằng lựa chọn của mình là một sai lầm, không chỉ gây nguy hiểm cho mối quan hệ của cô với chúa tể mà còn cả khả năng lãnh đạo của Reinhardt.

"Vì vậy, chính xác thì cô muốn nói gì? Cô có muốn loại bỏ tôi khỏi vị trí của tôi không? Hay cô muốn nói với Reinhardt rằng tôi đã có hành vi sai trái và cần phải bị trừng phạt?"

Charlotte bình tĩnh đáp lại những lời của Liana, thừa nhận sai lầm của mình bất chấp giọng điệu thù địch của họ.

"Tôi không biết chi tiết cụ thể, nhưng tôi nghĩ có thể sẽ có những sự cố tương tự. Điều tôi muốn nói là không nên có những bí mật như thế này trong tương lai, trong bất kỳ hoàn cảnh nào."

Charlotte không đề cập đến việc cô ấy đã tàn sát những người sống sót.

Điểm quan trọng là cô ấy đã hành động đơn phương mà không thảo luận vấn đề với chúa tể.

Charlotte chỉ đơn thuần chỉ ra những vấn đề tiềm ẩn có thể phát sinh từ hành vi đó.

"Tôi sẽ báo cáo vấn đề này với Reinhardt. Tuy nhiên, xét về tính cách của anh ta, tôi nghi ngờ anh ta sẽ trừng phạt cô hoặc loại bỏ cô khỏi vị trí của mình."

"..."

"Và đây là quyết định của tôi với tư cách là một nhiếp chính."

Charlotte nhìn quanh.

"Cho đến khi Reinhardt trở lại và ra lệnh, tốt nhất là tạm dừng việc tìm kiếm những người sống sót ở Cảng Mokna."

Khả năng bảo vệ những người sống sót đã không biến mất hoàn toàn.

Tuy nhiên, việc bảo vệ những người sống sót chắc chắn sẽ dẫn đến việc tàn sát một số người trong số họ.

Có thể có một sự lựa chọn để tiếp tục tìm kiếm những người sống sót, biết rằng một số người sẽ được cứu.

Nhưng cũng có thể có lựa chọn không cứu ai, biết rằng điều đó có thể dẫn đến cái chết của những người vô tội.

Không có quyết định nào hoàn toàn đúng.

Chỉ có những quyết định.

"Từ giờ trở đi, các hoạt động khác ngoài phòng thủ căn cứ sẽ bị đình chỉ."

Cho đến khi Reinhardt đưa ra phán quyết mới, các hoạt động ở Cảng Mokna sẽ chỉ giới hạn ở việc phòng thủ căn cứ.

Đó là quyết định mới của Charlotte de Gardias, nhiếp chính.

"Cô có thể chấp nhận quyết định của tôi?"

Đáp lại câu hỏi của Charlotte, Liana im lặng nhìn cô ấy.

Cuối cùng, Liana không còn lựa chọn nào khác ngoài việc thừa nhận sai lầm của mình.

"...Được rồi hãy làm vậy đi."

Và đó là lý do tại sao cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận quyết định của nhiếp chính.

Sau khi Charlotte kết thúc câu chuyện của mình, cô ấy đứng dậy khỏi chỗ ngồi, và Harriet lúng túng làm theo.

"Này."

Khi Charlotte quay đi, Liana khẽ gọi cô.

"...Vâng?"

"Cô biết tôi hận cô đúng không?"

Im lặng bao trùm khi Charlotte nhìn chăm chăm vào Liana sau những lời nói nhẹ nhàng của cô ấy.

"Cô không có lý do thích tôi, lại có lý do ghét tôi, tôi cho là như vậy."

Charlotte chỉ tiếp tục nhìn chăm chăm vào Liana như muốn nói, 'vậy thì sao?'

"Cô không bao giờ nghĩ về điều đó sao?"

"...Cái gì?"

Liana cắn môi, mắt mở to.

Trước khi kịp nhận ra, mắt Liana đổ ngầu.

Sau một hồi im lặng, Liana lẩm bẩm như thể cô ấy đang ép buộc phải nói ra.

“Cô có bao giờ nghĩ rằng... tôi không có quyền ghét cô... và Đế quốc không?”

Im lặng xảy ra sau đó khi Charlotte nhìn vào đôi mắt đổ ngầu của Liana.

Cô ấy nhìn chằm chằm vào Liana, người đang hướng ánh mắt trống rỗng của mình về một nơi xa xăm nào đó.

Liana biết nguyên nhân đằng sau cái chết của cha cô.

Đế chế đã giết cha của Liana, Công tước Grantz, và đổ lỗi cho Ma vương.

Lý do là Công tước Grantz là một nhân vật chủ chốt trong phe cách mạng.

Phe cách mạng có khả năng đẩy cả lực địa vào chiến tranh.

Hơn nữa, nơi Công tước Grantz bị giết là nơi gặp gỡ được biết đến giữa quân cách mạng và Ma tộc.

Phe cách mạng thậm chí sẵn sàng tiếp tay với kẻ thù của nhân loại vì lợi ích của cách mạng.

Để tránh chiến tranh và vô số sự hy sinh đi kèm với nó, Đế quốc đã giết Công tước Grantz và dàn dựng cái chết của ông ta như một tác phẩm của Ma vương.

Đó là lý do tại sao Liana ghét Đế chế và coi thường tất cả những người liên quan đến cái chết của cha cô.

Sự thù hận này kéo dài đến Charlotte, một Công chúa của Đế chế.

Nhưng bây giờ...

Với lý do giúp đỡ Edina...

Lấy lý do tránh chiến tranh với Đế quốc...

Và với lý do phục vụ Ma Vương...

Liana đã giết những người vô tội.

Liana bị dày vò bởi ý nghĩ rằng cô không có quyền căm ghét Đế quốc và hoàng gia.

Lời thú nhận của cô với Charlotte cũng không khác.

Logic đằng sau việc Đế chế giết Công tước Grantz và vụ thẩm sát những người vô tội của Liana hoàn toàn giống nhau.

Cả hai đều được thực hiện để tránh những hy sinh lớn hơn.

Liana biết sự căm ghét của cô giờ đã mất đi tính chính đáng.

Giống như Reinhardt không bày tỏ sự tuyệt vọng của mình, Liana cũng bị dẫn dắt bởi sự tuyệt vọng của chính mình sau khi thực hiện những hành động khủng khiếp đó.

"Tôi không biết..."

Quyền được ghét.

Quyền được khinh thường.

"Tôi không biết liệu hận thù và oán giận có cần thứ gì đó như 'quyền' hay không."

Hận thù và oán giận có thể phát sinh ngay cả từ bằng chứng yếu.

Trên thực tế, không phải sự căm ghét và oán giận của mọi người đối với Ma vương chỉ dựa trên những hiểu lầm đơn thuần sao?

"Vì vậy, ngay cả khi cô tiếp tục ghét tôi và ghét Đế quốc, điều đó là không thể tránh khỏi. Về việc cô có quyền làm như vậy hay không..."

Charlotte chăm chú nhìn Liana.

"Nghĩ về sự thuần khiết đạo đức của thù hận và oán giận... đó là loại..."

Charlotte nghiêng đầu.

"...Không phải nó quá kiêu ngạo sao?"

Những lời của Charlotte cho thấy rằng sự thù hận và oán giận trước đây của Liana là thuần túy về mặt đạo đức, nhưng bây giờ chúng có thể không chính đáng.

Liana cần môi trước gợi ý của Charlotte rằng xem xét sự thuần khiết về mặt đạo đức của lòng căm thù và oán giận của một người là một việc làm ngạo mạn.

"Cô biết đấy, tôi thực sự không thích điều này."

Trước phản ứng của Liana, Charlotte cười khúc khích.

"Thật vô nghĩa khi hòa thuận quá tốt với những người quan trọng xung quanh nhà vua, giống như ở Temple. Không phải với tôi, không phải với cô, và cũng không phải với Reinhardt."

Vì vậy, Charlotte nói thêm rằng sẽ tốt hơn nếu họ chấp nhận cô ấy như một người khó chịu và bất tiện, nhưng là một người không thể bỏ qua.

"Bất quá, mặc kệ chuyện gì xảy ra, tôi so với cô vẫn là không thể so sánh được."

—Những người đã tin tưởng Reinhardt.

—Và chính cô, người không thể tin tưởng.

Charlotte biết rất rõ rằng cô ấy không bao giờ có thể thu hẹp khoảng cách giữa họ.

Để lại những lời đó, Charlotte rời trụ sở Fort Mokna.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading